

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Slobozia din 24 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, declarate de avocatul Victor Sanduleac și de inculpatul

Slisarenco Andrei Ion, născut la 28 octombrie 1981, originar și locuitor al s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 18.03.2014 – 24.11.2015,
instanța de apel: 18.12.2015 – 11.02.2016,
instanța de recurs: 28.04.2016 – 12.07.2016.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Slobozia din 24 noiembrie 2015, Slisarenco Andrei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8.000 lei și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie 18.000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Pînzari I. prejudiciul moral de 40.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4.000 lei, lui Balacula T. - prejudiciul moral de 40.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 30 septembrie 2012, aproximativ orele 12.30, inculpatul Slisarenco A., aflându-se în pădurea situată la o distanță de 6 km. de s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva pricini, din intenții huliganice, în prezența minorului Pînzari N. și a lui Mîndru I., manifestând un cinism deosebit, l-a maltratat pe Pînzari I., aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele în diverse părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 161 din 01.10.2012, vătămare corporală neînsemnată, prejudiciindu-l moral și pe minorul Pînzari N.

Ulterior, continuându-și acțiunile huliganice, s-a apropiat de minorul Pînzari N., care era așezat pe motocicletă tatălui său și fără careva motive, din intenții huliganice, în prezența ultimului, care în acel moment era imobilizat din motivul durerilor avute ca rezultat al maltratării, l-a apucat pe acesta de păr, lovindu-l în repetate rânduri cu capul de rezervorul motocicletei, cauzându-i acestuia dureri fizice și suferințe psihice tatălui victimei, Pînzari I.

Tot el, la 29 iunie 2014, orele 17.00, aflându-se în pădurea situată la o distanță de 5 km. de s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, cu scopul evidențierii sale în societate și în prezența lui Borș O., Eremia A., Zmeu P., minorelor Eremia A. și Eremia F., manifestând o obrăznicie și un cinism deosebit, l-a maltratat pe Balacula T., aplicându-i lovituri cu pumnii în diverse părți ale capului.

Continuându-și acțiunile huliganice, peste aproximativ 5 minute, s-a întors la locul aflării lui Balacula T., Borș O., Eremia A., Zmeu P., minorelor Eremia A. și Eremia F., încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive, cu scopul evidențierii sale în societate, și anume în fața celor prezenți, manifestând o obrăznicie și un cinism deosebit, din nou l-a maltratat pe Balacula T., aplicându-i lovituri cu pumnii în diverse părți ale capului, în rezultatul căror, ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 108/D din 31.07.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale, calificate ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a negat comiterea infracțiunilor imputate și a declarat că conflictul a fost inițiat de către Pînzari I. care, fiind în stare de ebrietate, la solicitarea lui de a pleca de la iaz i-a răspuns grosolan și s-a năpustit asupra lui, având în mână un foarfecă de tăiat vița de vie. Posibil că l-a lovit pe acesta, în momentul când i-a luat foarfecile.

La 29 iunie 2014, i-a cerut lui Balacula T., care era în stare de ebrietate avansată, să părăsească malul iazului pe care îl arendează, deoarece acesta făcea gălăgie. Ultimul l-a agresat fizic și l-a lovit, iar el i-a răspuns cu o lovitură, acțiunile lor fiind curmate de către Eremia A.

Necătând că inculpatul nu a recunoscut vina, declarațiile acestuia fiind date cu scopul de a evita răspunderea pentru faptele comise, vinovăția ultimului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Pînzari I. a relatat că în pădure s-a întâlnit cu inculpatul, care era cu o persoană necunoscută. Fără a spune ceva, inculpatul s-a apropiat, l-a apucat strâns de guler și, strangulându-l, l-a târât în pădure. Fiind la

pământ, inculpatul continua să-l stranguleze cu piciorul, iar persoana necunoscută îl lovea cu picioarele. Apoi, inculpatul s-a dus la feciorul său, care se afla lângă motocicletă și l-a lovit de rezervorul motocicletei.

Partea vătămată minoră Pînzari N., a declarat că persoana necunoscută l-a împins pe tatăl său și, doborându-l la pământ, a început să-i aplice lovituri cu picioarele. Inculpatul s-a apropiat de el, l-a apucat de păr și a început să-l lovească cu capul de rezervorul motocicletei. Apoi, le-a spus să nu mai vină în pădure. În urma loviturilor aplicate i s-a umflat capul în partea dreaptă, regiunea frunții și a avut dureri de cap.

Relatăriile părții vătămate Pînzari I. privind maltratarea sa de către inculpat coroborează și cu declarațiile martorului Popov A., care a confirmat că acesta avea vătămări corporale și i-a povestit că a fost bătut de inculpat.

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 037/D din 16.05.2013, la Pînzari I. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate.

Partea vătămată Balacula T. a indicat că a mers la pădure cu mai multe persoane, pentru a se odihni. Acolo, de ei s-a apropiat inculpatul, care s-a adresat cu cuvinte necenzurate. După, inculpatul l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, provocându-i o hemoragie nazală. Apoi, inculpatul a plecat, revenind peste 5 minute însoțit de soția sa și 2 bărbați necunoscuți. Inculpatul l-a doborât la pământ și îl strangula cu mâna, iar soția acestuia îl lovea cu palma peste față. Concubina sa a intervenit pentru a-i despărți, însă a fost lovită și ea din neatenție, de către inculpat în burtă. În timpul altercației, apărându-se, i-a aplicat inculpatului câteva lovituri în regiunea feței. Acțiunile lor au fost curmate de către Eremia A.

Martorul Borș O. a comunicat că conflictul a fost inițiat de către inculpat, care l-a lovit pe Balacula T., cu pumnul în față. Aplicându-și lovituri unul altuia au căzut jos, iar ea încercând să-i despartă, a fost lovită, din neatenție, de către inculpat în burtă. În conflict a intervenit Eremia A., care a curmat acțiunile acestora. Inculpatul a plecat, întorcându-se la scurt timp însoțit de 2 bărbați și 3 femei. Toți strigau și le cereau să părăsească locul. Pentru a evita un nou conflict, ei au plecat acasă.

Martorul Zmeu P. a declarat că inculpatul i-a adresat cuvinte necenzurate părții vătămate, apoi a început să-l lovească cu pumnii. În conflict s-a implicat soția lui Balacula T., aceasta fiind tot lovită. Eremia A. a intervenit în conflict și i-a despărțit, iar inculpatul a plecat. În scurt timp a revenit, având la el un telefon cu care îi filma. Între inculpat și partea vătămată cearta continua, ei numindu-se cu cuvinte necenzurate și bruscându-se unul pe altul.

Martorul Eremia A. a indicat similar cu ceilalți martori, că fiind la iaz împreună cu mai multe persoane, de ei s-a apropiat inculpatul și a început să se bată cu Balacula T. El s-a implicat în conflict pentru a-i despărți.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 108/D din 31.07.2014, potrivit căruia la Balacula T. au fost depistate leziuni corporale neînsemnate, fiind exclusă formarea lor de la căderea de la propria înălțime a corpului din poziția verticală și lovire de aceasta.

Probele administrate, în afara oricărui dubiu rezonabil, dovedesc că inculpatul a comis infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și

exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, la caz lipsesc circumstanțe atenuante și agravante.

3. Avocatul Victor Sanduleac a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat, din motiv că acțiunile lui nu conțin elementele componente de infracțiune.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile inculpatului că nu le-a aplicat lovituri lui Pînzari I. și minorului Pînzari N., vătămrile corporale, posibil, fiindu-i cauzate întâmplător, când i-a luat foarfecile din mână.

Pe episodul în privința lui Balacula T. nu a avut intenția să încalce ordinea publică, partea vătămată fiind cel care i-a încălcat liniștea la odihnă.

Declarațiile părților vătămate Pînzari I. și Pînzari N. nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea nefiind confirmate prin probe concludente și pertinente, fiind o modalitate de apărare și evitare a răspunderii penale pentru faptele ilegale comise.

Motivul și scopul aplicării loviturilor părților vătămate nu au nici o tangență cu intenția de a afecta ordinea publică. Intenția inculpatului a fost îndreptată spre aplicarea loviturilor față de părțile vătămate care, au provocat cearta și s-au adresat cu cuvinte necenzurate în adresa lui.

Circumstanțele cauzei nu reflectă nici unul din elementele componente de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Acuzarea s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părților vătămate, care sunt contradictorii.

Conform rapoartelor de expertiză medico-legală, la Pînzari I. și Balacula T. s-au depistat vătămări corporale neînsemnate, nefiind confirmate declarațiile părților vătămate că inculpatul le-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-le lovituri grave, în coraport cu leziunile corporale medii depistate la inculpat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 271 din 28.10.2014, cauzate în rezultatul acțiunilor părții vătămate Balacula T.

Totodată, nu au fost prezentate probe în susținerea acțiunii civile, care să confirme cauzarea prejudiciului material și moral.

Acțiunile principale ale componente de infracțiunii de huliganism sunt acele acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate.

Însă, inculpatul, martorii și partea vătămată au vorbit despre existența unui conflict, cu cauzarea de leziuni, nefiind urmărit scopul încălcării ordinii și securității publice, fapta comisă nefiind alcătuită dintr-o acțiune principală și una adiacentă, fiind limitată la fapta de vătămare corporală a persoanei.

Instanțele judecătorești nu ar trebui să admită interpretarea extensivă a noțiunii de huliganism pasibil de pedeapsă pentru a exclude cazurile de tragere la

răspundere penală a persoanelor vinovate de un huliganism nu prea grav sau fapte care atrag răspunderea contravențională.

Este neîntemeiată și urmează a fi respinsă solicitarea de încasare din contul inculpatului în beneficiul părților vătămate a prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică, din motiv că inculpatul nu a comis o infracțiune.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită prin declarațiile părților vătămate, martorilor și probelor scrise, anexate la materialele cauzei.

Declarațiile inculpatului prezintă o metodă de apărare, aleasă cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, depozițiile lui fiind în contradicție cu celelalte probe administrate.

Instanța de fond corect și-a fondat concluzia pe declarațiile părții vătămate Balacula T., care a confirmat că inculpatul l-a acostat și, fără careva motive, a aplicat violență fizică față de el.

Partea vătămată Pînzari I. a indicat similar că inculpatul, fără a spune ceva, în prezența și a altor persoane, a început să-l lovească, cauzându-i leziuni corporale, ulterior aplicându-i lovituri și fiului său minor.

Declarațiile martorilor apărării Mîndru D. și Noroșan V., din care nu rezultă că au fost martori oculari, nu relevă nevinovăția inculpatului, fiind combătute prin depozițiile părților vătămate și raportul de expertiză medico-legală, potrivit căruia lui Pînzari I. i-au fost cauzate vătămări corporale.

Or, inculpatul s-a apropiat de părțile vătămate și sub motive inventate, că Pînzari I. ar fi pescuit ilegal, iar Balacula T. ar fi făcut zgomot, și acționând intenționat, a comis acte de huliganism.

Potrivit declarațiilor lui Sîrbu A. și Sîrbu D. din cauza sunetului motorului de motocicletă s-au trezit copii, iar inculpatul a mers spre Balacula T., apoi a revenit și a mers împreună cu Sîrbu A., iarăși la partea vătămată.

Depozițiile date nu combat versiunea părții vătămate, potrivit căreia inițiatorul conflictului a fost inculpatul, deoarece acești martori nu au văzut începutul, nici acțiunile participanților, fiind prezenți doar la finele evenimentelor.

Astfel, părțile vătămate nu-l cunoșteau pe inculpat, nu erau în careva relații și nu aveau temei de face declarații calomnioase.

Este cert stabilit că acțiunile inculpatului s-au desfășurat în loc public, de agrement, unde părțile vătămate au fost acostate fără careva motive, iar când soția lui Balacula T. a încercat să-i ia acestuia apărarea, a fost și ea agresată, fiindu-i cauzate dureri fizice.

Lipsește careva temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorilor Pînzari G., Borș O., Zmeu P. și Eremia A.

Totodată, declarațiile martorilor Sîrbu A. și Sîrbu D., care se aflau în acea zi împreună cu inculpatul, fiind într-o anumită dependență de acesta, se contrazic cu cele ale martorilor acuzării.

Depozițiile martorului Osipov V., care fiind în relații de rudenie cu inculpatul, a indicat că nu a fost martor ocular al incidentului, iar circumstanțele

conflictului le cunoaște din relatările inculpatului, sunt o probă neobiectivă, care nu demonstrează nevinovăția inculpatului.

Nu este plauzibil argumentul apărării că acțiunile inculpatului nu au tangență cu intenția de a încălca ordinea publică și este irelevant cazul, or, aprecierea durerii fizice și, respectiv, suferințelor fizice, este un criteriu subiectiv care se determină din declarațiile părții vătămate asupra căreia a fost aplicată violența fizică.

Conform art. 287 Cod penal, latura obiectivă a huliganismului se exprimă prin acțiuni care încălcă ordinea publică însoțite de orice fel de violență, nefiind specificat un anumit grad bine determinat, inclusiv amenințarea cu aplicarea violenței.

Afirmațiile apărării că acțiunile inculpatului nu constituie infracțiune nu au suport juridic, or, acesta, fiind polițist, în ipoteza inițierii conflictului de către Balacula T. urma să acționeze în strictă conformitate cu legea.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încălcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, lipsesc circumstanțe atenuante și agravante.

Totodată, instanța de fond corect a dispus încasarea de la inculpat a prejudiciului moral cauzat părților vătămate a câte 40.000 lei, această sumă fiind echitabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție morală.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat, instanța de fond a ținut cont de faptul că, urmare a incidentului, părților vătămate le-au fost cauzate leziuni corporale, acțiunile au avut loc în prezența fiului minor, cât și asupra fiului minor, în prezența tatălui său, fiind evidente și suferințele psihice suportate de partea vătămată.

5. Avocatul Victor Sanduleac a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat, din motiv că acțiunile lui nu conțin elementele componente de infracțiune.

Recurentul a invocat că declarațiile părților vătămate nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea nefiind confirmate prin probe concludente și pertinente, fiind o modalitate de apărare și evitare a răspunderii penale pentru faptele ilegale comise.

Mai mult, partea vătămată Balacula T. a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate avansată, ce se confirmă prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 06.11.2014, prin care a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Motivul și scopul aplicării loviturilor părților vătămate nu au nici o tangență cu intenția de a afecta ordinea publică, intenția inculpatului fiind îndreptată spre aplicarea loviturilor față de părțile vătămate care, în viziunea lui, au provocat

cearta și s-au adresat cu cuvinte necenzurate în adresa lui, iar circumstanțele cauzei nu reflectă nici unul din elementele componente de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Acuzarea s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile părților vătămate, care au dat depoziții contradictorii în timpul cercetării judecătorești și nu le-au confirmat pe cele date în cadrul urmăririi penale.

Prin examinarea corporală efectuată de medicul legist nr. 161 din 01.10.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 037/D din 30.09.2012 la Pînzari I. s-a depistat vătămare corporală neînsemnată, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 108/D din 31.07.2014 la Balacula T. s-a constatat vătămare corporală neînsemnată, nefiind confirmate declarațiile părților vătămate că inculpatul le-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-le lovituri grave, în coraport cu leziunile corporale medii depistate la inculpat, stabilite prin raportul de expertiză medico-legală nr. 271 din 28.10.2014, cauzate în rezultatul acțiunilor părții vătămate Balacula T.

Totodată, nu au fost prezentate probe în susținerea acțiunii civile, care să confirme cauzarea prejudiciului material și moral.

Acțiunile principale ale componente de infracțiunii de huliganism sunt acele acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate.

Inculpatul, martorii și partea vătămată au vorbit despre existența unui conflict cu cauzarea de leziuni, nefiind urmărit scopul încălcării ordinii și securității publice, fapta comisă nefiind alcătuită dintr-o acțiune principală și una adiacentă, fiind limitată la fapta de vătămare corporală a persoanei.

Instanțele judecătorești nu ar trebui să admită interpretarea extensivă a noțiunii de huliganism pasibil de pedeapsă pentru a exclude cazurile de tragere la răspundere penală a persoanelor vinovate de un huliganism nu prea grav sau fapte care atrag răspunderea contravențională.

Este neîntemeiată și urmează a fi respinsă solicitarea de încasare din contul inculpatului în beneficiul părților vătămate a prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică, din motiv că inculpatul nu a comis o infracțiune.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, din motiv că acțiunile lui nu conțin elementele componente de infracțiune.

Recurentul a indicat că cu Pînzari I. era în relații de ostilitate, iar existența acestui conflict exclude componenta infracțiunii de huliganism.

Instanța de fond nu a dat o argumentare plauzibilă probelor descrise în sentință, nefiind probată manifestarea încălcării grosolane a ordinii publice și care au fost acțiunile intenționate care au încălcat grosolan ordinea publică, nefiind făcută o delimitare clară dintre prevederile art. 287 Cod penal și art. 354 Cod contravențional.

Totodată, instanța de fond, din start, a luat o poziție imparțială, acest fapt fiind evident din modul de administrare și apreciere a probelor.

Drept temei de condamnare a fost reținut faptul maltratării lui Pînzari N., deși acesta nu a fost supus examinării medico-legale pentru a fi constatate leziunile corporale, iar versiunea părții vătămate minore privind maltratarea ei nu poate fi probată prin declarațiile martorului Popov A.

Nu i-a aplicat nicio lovitură lui Pînzari I. și nu i-a provocat echimoza din regiunea zigomatică, produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur, contondent, cu suprafața de interacțiune limitată.

Împingerea de guler a părții vătămate nu i-a cauzat nici un semn, nici o urmare prejudiciabilă care s-ar afla în legătură de cauzalitate cu acțiunile sale.

Instanța a dispus compensarea prejudiciului moral în mărime a câte 40.000 lei pentru fiecare parte vătămată, în lipsa unor dovezi care să probeze întinderea prejudiciului până la acest nivel.

Concluzia instanței de fond privind încasarea prejudiciului moral este ilegală, nefondată și abuzivă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursurile avocatului și al inculpatului sunt bazate în drept pe art. 427 Cod de procedură penală.

Însă, în aceste recursuri, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Rezultă, că recursurile nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare declarate, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, în latura penală, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Pînzari I., Balacula T. și Pînzari N., martorilor Pînzari G., Popov A., Borș O., Zmeu P. și Eremia A., raportul de expertiză medico-legală nr. 037/D din 30.09.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 108/D din 31.07.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 01.10.2012, raportul de constatare medico-legală nr. 154 din 01.07.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (*pct. 2.- 4. din decizie*).

Or, probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura penală (*pct. 5. și 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în

art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. și 5.1. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate, în latura penală, în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.,4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în latura penală, în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursurile ordinare sunt neîntemeiate în aspectul dat.

În al treilea rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, etc. În corespundere cu art. 220 Cod de procedură penală și art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. În corespundere cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului hotărârilor contestate, instanțele de fond și de apel nu au motivat prejudiciul moral în cuantumul de 40.000 lei, încasat de la inculpat în beneficiul părților vătămate, în raport și coroborare cu circumstanțele concrete de fapt și de drept ale cauzei (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Deci, instanțele de fond și de apel nu a judecat fondul cauzei în latura civilă în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția în sensul vizat.

Astfel, luând în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părților vătămate Pînzari I. și Balacula T., ultimele constituind doar vătămări corporale neînsemnate, circumstanțele în care au fost cauzate aceste prejudicii, gradul de vinovăție al inculpatului, că cuantumul prejudiciului moral de 40.000 lei este unul vădit disproportionat împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele infracționale, inclusiv cele reproduse la pct. 2. și 4. din decizie, instanța de

recurs rezumă ca fiind adecvată o compensare în mărime de a câte 10.000 lei, încasate de la inculpat cu statut de prejudiciu moral în beneficiul părților vătămate Pînzari I. și Balacula T.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Prin urmare, erorile de drept nominalizate, comise de instanțele de fond și de apel, fiind prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, impun soluția casării hotărârilor atacate în latura civilă, rejudecarea cauza și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, și cu menținerea în rest a hotărârilor nominalizate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Victor Sanduleac și de inculpatul Slisarenco Andrei Ion, casează parțial sentința Judecătoriei Slobozia din 24 noiembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în latura civilă.

A încasa de la Slisarenco Andrei Ion prejudiciul moral în beneficiul lui Pînzari Ion în mărime de 10.000 lei și în beneficiul lui Balacula Tudor în mărime de 10.000 lei.

În rest, hotărârile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun